

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Ünnep és vasárnap után is,

Aratás előtt.

Kolozsvár, junius 7.

Maholnap három évtizede lesz annak, hogy az aratást igen kevésse váltakozó kilátások között várjuk. A termények óriási árbanatlasának nyomása alatt régóta nincs az aratástól különös várni való. A jó aratás nem igen juttatja a gazdát tetemesebb pénzfölösleghez; a rossz aratás nem csinál katasztrófászerű országos inséget. Mert amit valaha jó aratásnak nevezünk, az azóta tett nagy befektetések, az átlagtermékek nagy erőfeszítéssel tett emelése, az előállítási költségek drágulása, a terményárak csökkenése folytán ma már nem produkálhatja az egykori jó aratások bőséges eredményeit. Az inségtől pedig az óriásilag fejlődött forgalmi és közgazdasági viszonyok óvják meg a föld népet.

Mezőgazdasági termelésünk, bár sok tekintetben a régi primitív kezekben mozog még, általában mégis sokoldalúvá fejlődött arra nézve, hogy ne kalászkokba vessük összes reményeinket. Az istálló, a baromfiudvar, a dohánypajta, sőt a gyümölcskert is kezd nagyobb szerepet játszani a gazdasági mérlegben. És habár ezeknek a termelési ágaknak is megvan a maguk sok baja, amelyek orvoslása a kormánynak folytonos gondját kellene, hogy képezze, az érdekelték pedig erősen hangoztatott óhaját: mégis abban a mérvben fejlődnek, amint csak egy egészséges irányban haladó mezőgazdaság tesz lehetővé.

Aki közelebről tanulja megismerni agrikulturánk újabb viszonyait, el fogja ismerni, hogy gazdaszályunk derekasan erőfeszítéssel és kitartással tör hivatásának kellő magaslatára fel. És amíg egyes jelzők a különböző tulzásokba menő harcok és viták előidézői, maga a magyar gazda objektív nyugalommal nézi ezt a felszínen folyó küzdelmet, fősúlyt vetvén arra, hogy a maga dolgában reálisan gondolkodjék, számítsa, tanuljon és főleg dolgozzék és ezzel gazdaságát, a modern világpiac követelményeirez idomítsa. Hát szent igaz, lassu és nehéz munka ez, de megindult, megy s talán nem oly nagy idők eredményei is kézzelfoghatóbbak lesznek, mint eddig voltak.

Amidőn ezeket előrebocsátjuk, a világért sem akarunk odakonkludálni, hogy a mi közgazdasági életünkben az aratás eredménye, az egy évi nemzeti munka eredményei megítélésénél nem a legfontosabb faktor lenne. A Kárpátok övezete nagy gazdasági terület terményei között egyedül a mezőgazdaságiak csinalják a jelentékenyebb forgalmat. Ekszportunkban ezek játszik a főszerepet; ezek révén kapjuk a pénzt, a mivel az ipari cikkeket megszerezük és nagy nemzeti beiktetéseink kamatait fizetjük. De konstatálni kívánjuk azt, hogy a természetes alatt ma már nemcsak a kalászosokat kell értenünk s hogy az aratás benső jelentőségében és gazdasági értelmében is változott. A magyar gazdára ebből az a kötelesség hárul, hogy fölismerje a haladás szükségét és lehetőségét. Azon meggyőződésben kell lennie, hogy munkája, küzdelme nem reménytelen, hogy a mezőgazdaság prosperálása nem külső, töle távolabb álló tényezők, vagy érdekkörök fogásaitól, nem az elemek önkényes játéka, hanem a gazdálkodónak szakértelmétől, számításától és szívósságától függ első sorban.

Magyarországnak a számtérme nyekben való aratására aránylag elég kedvezők ma a kilátások. Az időjárás hatása alatt a vegetáció szépen fejlődik s ha elemi csapások s más kártékony tényezők nem rontják meg, talán a tavalyihoz ha-

sonló lesz a termés az idén is. Hogy minő ekszportviszonyok lesznek a jövőre, azt még nem tudhatjuk. Az idén járnak le a kereskedelmi szerződések; s az általános védvamos irányzat mellett kiszámíthatatlanok a külforgalmi alakulatok.

De bármint legyen is a kalászos aratásának eredménye, bármint is alakuljanak az ekszportviszonyaink az új kereskedelmi szerződések érájában, gazdasági fejlődésünk nem fog megakadni. Az esetleges terméscsökkenést kiheverjük, a súlyosabb versenyt pedig gazdasági erőink megfeszítésével paralizálni iparkodunk, de mindez a küzdelem csak annál erősebb sarkantyja lesz gazdáink azon törekvésének, amelylyel a magyar mezőgazdaságot az okserűség, a többoldalú produkció s a világpiac igényeihez való alkalmazkodás tekintetében teljesen modern színvonalra emelni igyekeznek.

Az első román képviselő.

A gura-dobrai választás.

Kolozsvár, junius 7.

Dr. Vlád Aurél 44. szótöbbséggel a dobrai kerület képviselőjévé választották.

A sirba szállt Lázár Árpád kerületéből, Gura-Dobráról megy az első román nemzeti képviselő a nemzet nagy tanácsába, a parlamentbe. Az aktív románság diadalmas napja ez a mai, nemcsak azért, mert ez volt a jégtörő küzdelem a román passzivistákkal szemben, de mert az első komoly erőpróbanak tartják a gyakorlati politika terén.

Arról nincs mit vitázni, hogy a magyar nemzeti eszme súlyos vereséget hozta Dobráról a táviró, de az is bizonyos, hogy az ország fórumán szívesebben látjuk a nyílt ellenséget, mint a aulaik homályába rejtőzködő. Am beszélni nyíltan és őszintén. A politikai arénán a fegyver fegyvert fog találni, míg az aknafuró cinkosok nyomára csak a vakonok találnak.

Egyébként az is lehet, hogy magyar szemmel, magyar szívvel tulsötének látjuk ezt a kétségkívül országos nagy jelentőségű eseményt. Ugy lehet, hogy a nemzeti program nem a honarulás fundamentumára épül, hanem a szűkebb román érdekeknek a felszínen tartója lesz. Ugy tudjuk Vlád Aurél az első román képviselő bemutató beszédéből, hogy főleg a közigazgatási állapotok orvoslása és a nyelvkérdés az a két sarkalatos pont, amiért az aradi és szászvárosi románság kibontotta az évtizedek óta begöngyölt lobogót s keresztfülte már az első rohamnál a hivatalos vármegye hatalmas uraival szemben, átemelte a csendőrokk szuronyövényein, a mint a választási harc színhelyéről küldött sürgönyök mondták.

Kétségtelenül nagy és még ezideig titkolt törekvésnek bírhatták csak arra az aradi és hunyadmegyei románságot, hogy beháboruba keveredjék egyetlen mandátumért. Mert az tagadhatatlan tény, hogy a dobrai nemzeti lobogó mélyeségs gyűlölködésre szolgáltatott okot a románság között, mert a többség rendületlen híve ma is a passzivitás elvének s csupán a fiatal románok becsavágának és szerelési viselkedésének tudják be, hogy a magyar képviselőházból helyet kérnek maguknak, bármilyen jelszavak árán is.

Valójában pedig Széll Kálmán gerinctelen kormányzata idézte elő ezt a szerencsétlen helyzetet. Az a kormányzat, amely, csak hogy a tiszta választások dajkameséjével altathassa el az ország naiv közvéleményét, utat nyitott a képviselőházból a tót hazaárulóknak s így immunitást adott azoknak, akik fölött stataraliter ítélkezni is meg nem érdemelt enyhe büntetés volna; az a kormányzat, amelynek nincs visszajeje arra, hogy az Altdeutschokkal cimboráskodó szász és sváb bandákat megfnyitje; az a kormányzat, amelynek uralma alatt a horvát csöcselék egy Jellasicot keres, amely öket Magyarországgal ellen vezesse. Egy ilyen bűnbán fogamzott, vétkekké terhelt kormányzat szabadihatta fel a passzivitást fogadott románokat is.

Az általános választások alkalmával fog majd kialakulni a román nemzeti párt, a melynek Mangra Vazul, a nagyváradi vikárius lesz a vezére. És tessék bármily különösnek is, mi éppen Mangra eszélességében, diplomatikus érzékében bizunk és az utóbbi időben minden alkalommal hangoztatott magyar-barátságában, hogy a magyar országgyűlésben elnyert helyüket nem arra fogják felhasználni, hogy a nemzet ádáz ellenségeként tüsssek fel magukat, hanem a mikor a maguk ábrándképei

után mennek, akkor sem térnek arra az utra, a mely a hazaárulás felé vezet.

Hogy alapja van ennek a reménységünknek, annak bizonyosságul szolgáljanak ezek a sorok, a melyek az „aktivista románok“ hivatalos lapjában: a Tribuna Poporului-ban megjelent tegnapi vezércikknek a tömör tartalmát mondják el. Ime:

A románok jövő politikai magatartására a dobrai választás nem bír befolyással. Akár megválasztják, akár nem Vlád Aurél, a románok minden időkre szakítottak a passzivitással és jövőre mindig késhegyig harcolni fognak a választásokon minden erővel rajta lesznek, hogy az ő politikai követelményeiknek kifejezést adjanak. Nem remélik ugyan, hogy törekvéseiket az országgyűlésen érvényesíthessék, de mindenesetre ezental mint politikai párt a választásokon részt fognak venni. A román nép passzivitását a szabadelvű párt semmibe se vette s rendeletekkel a pártot nemlétezőnek deklarálta. Majd a választások megfogják mutatni, hogy a román nemzeti párt él és erős. El fog muni az az idő, midőn a szabadelvű párt a nemzeti kerületekből toborozta az ő többségét. Tessék a kormánynak a magyar kerületekből híveket szerezni. — A nemzeti kerületek ezental nem lesznek eladók, sem Széll Kálmánnak, sem Urbán Istvánnak. (Az aradmegyei főispán. Szerk.)

UJDONSÁGOK.

Junius nyolcadika.

Kolozsvár, junius 8.

Harminchat esztendő évfordulója van ma annak, hogy I. Ferencz József fejére a magyar nemzet feltette Szent István koronáját. A magyar nemzet legdicőségesebb korszakából fakadt nemzeti ényomatás előzte meg a nemzet és király kibékülését, mely egyszerűs mind kikergette innen az osztrák abszolutizmus nyomorult zsoldosait.

Harminchat évvel ezelőtt szöttek meg azt a fát, melyet reáborítottak a mi nemzeti aspirációinkra. Akkor jött létre a kiegyezés is, melyet immár cefatos ronggyá tépdesezt össze az idő.

S mégis oly magas évfordulóján ennek a napnak, szomorú érzéssel konstatáljuk, hogy azok a sérelmek, melyek akkor fennállottak ma is léteznek, hogy a király még ma sem érti meg ezt a nemzetet teljesen és hogy még abban a kiegyezési törvényben befektetett és biztosított legkisebb jogért is, nagy harcokat kell vívniuk, vagy drága hadisarcot kell érte adnunk.

Am: azért a magyar nemzetből, a király iránti hűséget és szeretetet kioltani nem tudták. E napon és ha királyára gondol bármikor minden magyar ember szívében feldobog a fohász:

Isten áld meg a magyar királyt!

— (Diszközgyűlés Rákóczi emlékére.) Zsufolásig megtelt tegnap délután az unitárius kollegium tornaterme előkelő közönséggel, mely az unit. főgimnázium „Kriza-önképzőköré“ II. Rákóczi Ferenc emlékeztetének szentelt, évrázó diszközgyűlésre gyűlt össze. A diszközgyűlés 3 óra után vette kezdetét a „Próféta“ operettből vett koronázási indulóval, melyet az ifjuság Apolló-köre adott elő precizitással. — Majd Veress Gábor tartotta meg elnök megnyitóját s tartalmas beszédében zajos tetszés mellett esetelte a diszközgyűlés magasztos célját: Rákóczi ragyogó emlékének folujtását. Az ifjusági dalkör Dürner bájos tavasz dalát énekelte s ezután Abrudbányai Éde szavalta el mély érzéssel Kún Béla „Rákóczi hamvai“ című magas szárnyalású versét. Most a zenei körökben máris ismert fiatal virtúnok Rosenfeld Aladárnak zongora száma következett. Az ifju művész Geiger magyar változatait játszotta, ezt a merész technikát igénylő szép zeneszámot, oly tökéletes művészetel, hogy a zajos tapsokra meg kellett játékát ismételnie. Most Gelei József az önképzőkör titkára tartotta meg emelkedett hangú szónoki beszédét „Rákóczi emlékeztetőre“ s a kitűnően megírt formás beszéd valóban őszinte hatást tett a publikumra. Az ifjusági dalkör néhány pompás, tüzös kuruc-nótájára a pályadíjak kiosztása következett. Pályadíjat nyert Rosenfeld Aladár 2 aranyat, Veress Gábor 2 aranyat, Bock Alfréd 1 aranyat. A nyerteseket zajosan megüljenzte a közönség. — A műsor kilencedik száma Liszt Hunyadi nyitánya volt, melyet két zongorán, nyolc kézzel Kriza Ilonka, Megyeri Zsófia, a kollegium két bájós hölgyhallgatója, továbbá Rosenfeld Aladár és Iszlai Géza adtak elő bámulatos ügyességgel s a legfinomabb nűanszok oly mestery kidolgozásával, hogy valósággal meglepték a közönséget. Négy-

szer is előhívták a fiatal művészeket, kik közül a két csinos hölgytanítványnak szép csokrot nyújtott át a rendezőség. Markózi Béla Ábrányi Emilnek a Krakéler című kiváló monológját mondotta el, s ügyes humorára oly taps keletkezett, hogy e számot még az Orr című ismert monologgal kellett megtoldania. Most újra az Apolló-kör zeneszáma következett. Strobl, Magyar egyvelegét játszották igazán kitűnő betanulásra és gondos vezetésre valló módon, majd, az elnöki bezáró után újra az előbbi kvartett nyolcezesét élvezték. A Rákóczi indulót szöllattatták meg a jeles zongorázók, mire a diszgyűlés fél hat óra táján, véget ért.

— (A vasárnapi munkaszünet.) A kolozsvári kereskedők, sőt a nyílt üzlettel bíró iparosok is elhatározták, hogy vasárnapon 3 hónapon át egész nap zárva tartják üzleteiket, hogy ezáltal a kereskedelmi alkalmazottak, kik ugyis nagyon terhes munkát végeznek, legalább hetenként egyszer, egy teljes vasárnapban részesüljenek. Ezt a megállapodást egy kereskedő kivételével valamennyien végre is hajtották. Az az egy kereskedő pedig, ki nem járult e határozathoz, Eisenberger Ábrahám, kinek különböző címek alatt három üzlete van a kolozsvári piacon. — A kereskedelmi alkalmazottak fiatalabb csoportja tegnap délelőtt egy kis barátságos tüntetést rendezett a nyitva maradt üzletek ellen és hangosan követelték az üzlet bezárását. Ez az eset természetesen nagy feltűnést keltett és sokan nézték végig ezt a kis tüntetést, a mely egyelőre csak barátságos figyelemztetésként hangzott fel, de amit értesülünk, a jövő vasárnap komoly tüntetéssé fog kialakulni. Az illető kereskedő ugyanis, sehogysm akar belegyezni a teljes vasárnapi szünnapba és így a jövő vasárnap a kereskedelmi alkalmazottak szerveztebben fognak fellépni, hogy kartársaiknak is biztosítsák a munkaszünetet és feltűnés nélkül gondoskodni fognak arról is, hogy egyetlen vevő se tegye be a lábát vasárnap a nyitva maradt üzletekbe. Értesüléseink szerint, kiterjesztik az akciót a vaskereskedőkre is, akik érthetetlen okokból szintén nyitva tartották tegnap üzleteiket. Nem is értjük azt a csökönységet, melyvel némely kereskedők a vasárnap délelőthöz ragaszkodnak. Hiszen csak megérdemlik azok az alkalmazottak ezt az egy pihenő napot. Különösen mikor legnagyobb része naponta reggel 6 órától esti 8 óráig munkában van.

— („Götterhalte“ a templomban.)

Ez a gyűlölt hóhérnóta tegnap a Minorita templomban botránkozott meg az ájtatos híveket. Ugy látszik a templomokból még mindig nem lehet kiirtani ezt a dudvát, a mi valóban elszomorító dolog. Avagy azt várják, hogy a templom szent áhitatát, a vallásos érzés kegyeletességét, az imádkozás fenségét valami tüntetés zavarja meg. Mert erre is el lehetnek készülve, ha megbotránkoztatva provokálják ezzel hazafias érzéseinket.

— (Iparkamara választási mozgalmak.) Tegnap d. e. 10 órakor, az ipartestület helyiségében népies értekezletet tartott a kisiparos párt ötvenes bizottsága. Ez értekezleten beszámoltak a választás eddigi előkészületeiről és arról, hogy a két párt között békétárgyalások folytak, melyek során a jelöltek személyére nézve közösen történi a megállapodás. Hosszabb vita után elhatározták, hogy a közösen megállapított, jelöltek névsorát, az e hó 14-én a város háza termében tartandó nagy iparos gyűlés döntése elől viszik. Az értekezleten számos okos és helyes felszólalás hangzott el és kifejezésre jutott különböző vélemények dacára, az az óhaj egyértelműen konstatáltozott, hogy a béke helyreállítására meg kell tenni minden lehető és valószínű, hogy ez az óhaj teljesülni is fog.

— (Leégett istálló.) Tegnap este fél 11 óra táján, a vasut felől nagy tűz hírt jelentették. A főtérről nézve, hitelt is lehetett adni a hírek, mert a tűz bevilágított a város minden részébe. Az emberek mindenfelől a tűz irányában szaladtak, miközben a vészharang kongása zugott bele az éjszakába. A rémhír azonban szerencsére tulzott volt, mert csupán egy istálló gyulladt ki a Fisch Adolf tulajdonát képező Vasut-utca 6. számú házban. Az istállóban 9 ló és 2 tehén volt elhelyezve. A tűz gyorsan terjedt, úgy hogy nem is lehetett valamennyi állatot megmenteni: három ló bennégett az istállóban. A tüzet legelőször Borbély Bernát, a vasuti szolgálatot teljesítő rendőrmester vette észre és miután értesítette a tűzoltókat, a nyugodtan alvó házbelieket költötte fel, kik nem is sejtették a veszedelmet. A tűz

S Z E R K E S Z T Ő S É G

és

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

(iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek)

Nyílttér soronként 40 fillér.

színhelyére kivonult a rendőrség részéről Hadady Endre főkapitány, Schiller Ede rendőrfőkapitány, Philippi Gyula rendőrbiztos; a tűzoltóság részéről pedig Szakállas Gábor parancsnok. Kivonult egy csapat katonas is az 51. gyalogezredből, kik azonban több bajt csináltak, mint hasznot, mert tulbuzogásból még Hadady Endre főkapitányba is belekötöttek. A tűz különben egy szolga gondatlanságából az istálló belsejében keletkezett. A kár, biztosítás révén megtérül.

— (Vilmos császár Temesmegyében.) Az őszszel Temesmegyében megtartandó királygyakorlatoknak magas vendége lesz: Vilmos német császár fogja az eddigi tervek szerint látogatásával megistelni a megyét és részvételével emelni a gyakorlatok jelentőségét. A fővárosi lapok erről az eseményről olyan formában emlékeznek meg, hogy Vilmos német császár az ősz elején ellátogat a bécsi udvarhoz, aztán Magyarországra jön. — Valószínű, hogy a német császár temesmegyei látogatása ez év szeptember első felében lesz, ha ugyan Ferencz József király utáitveit addig fontos állami teendők miatt nem kell megváltoztatni. — Az információ, mely a bécsi „Neues Wiener Tagblatt“-tól, tehát megbízható forrásból ered, csak formailag helyes, a lényeg az eddigi dispoziciók szerint tulajdonképen az, hogy Vilmos császár a hadgyakorlatok megtekintésére jön Magyarországra. — Lippán tudvalevőleg számos udvari tisztviselő működik, akik már állítólag megkapták a német császár jöveletéről szóló értesítést, sőt a pontos dátumot is, mely szerint Vilmos császár szeptember hó 5-ikén érkezik Lippára. A munkálatokat és előkészületeket ez irányban legközelebb megkezdik. A német császár minden valószínűség szerint szintén gróf Zselénszky Róbert vendége lesz s a temes-újfalusi kastélyban rendeznek be számára külön lakosztályt. A német császár legutóbb a közösi hadgyakorlatokon vett részt s a lippai gyakorlatokon való megjelenése még jobban ide irányítja az egész monarchia, sőt a külföld figyelmét.

— (Kossuth-szobor Várfalván.) Torda-Aranyosvármegye legmagyarabb része, a széki Aranyosvármegye Várfalván szobrot emel Kossuth Lajos emlékére. A szoborbizottság elnöke dr. Balogh György, lelkes hangú fölhívásban szólítja föl a közönséget közadakozásra: hogy a szobor mielőbb állhasson, hirdette a magyarság igazi megteremtőjének a nagy száműzöttnek soha el nem enyésző emlékeztét.

— (Öngyilkos földbirtokos.) Tegnap reggel a budapesti kerepesi-utcai Fehérló szállodában egy uriember, aki csak kevéssel azelőtt érkezett oda, a szobájában halálfon lőtte magát és azonnal meghalt. Az öngyilkos, a ki választékosan volt öltözve, valószínűleg azonos Doboz nagykátai földbirtokossal. Ugyanis az asztalon egy cédulát találtak ezzel a felirással: „Doboz Lajos földbirtokos Nagykáta.“ Levelet is hagyott hátra, melyben azt írja, hogy értesítésk dr. Dobozyt, hogy őcsce nagybeteget, jöjjön fel Budapestre. Ezután felsorolja a magával hozott ruhadarabokat. Találtak még két zárt levelet dr. Dobozy István Halas és Dobozy Ida, Halas címzéssel. Az öngyilkos holttestét a boncintézetbe vitték.

— (Garázdálkodó szökevény fegyencek.) Temesvárról jelentik, hogy a Jókai regényéből ismert Senki-szigetét, a mai virágzó Temes-szigetet néhány nap óta Belgrádból menekült fegyencek tartják rettegésben. A fegyencek, számszerint tizenkilencen, még a mult hetén szöktek meg a belgrádi fegyházból, a hol előbb az örök letérszöktek. A jómódúak csónakokat mekelték a Dunán Szemendriába, a honnan azután tervszerűen lepték el a szemendriai, zsarkováci és a Senki-szigetet. Mielőtt azonban rabló munkájukhoz láttak volna, előbb egy kasszabetörést követtek el nyolcezer dinár erejű Szerbiában. A magyar határon levő községeket azóta állandóan fosztogatják ezek a menekült fegyencek. Temes-szigeten egy Csirics Száva nevű tekintélyes gazdát, a ki a Dunán halászott, meggyilkoltak. A felvidék három csendőrségét kirendelték, hogy a szerb rablókat megfékezze. A szerb kormány ezer dinár jutalmat tűzött ki a fegyencek kézrekerítésére.

— (Jubiláris diszgyűlés.) A dévai m. kir. állami főreáliskola „Salomon Ferenc“ önképzőköré junius hó 11-ikén, csütörtökön d. u. 3 órakor az intézet tornacsarnokában 25 éves fennállásának emlékére jubiláris diszgyűlést rendez, melynek műsora a következő: 1. Megnyitó. Tartja Hartmann János tanár. 2. Nép-dalok. Előadja az ifjusági énekkar. 3. Titkár. jelentés. Felolvassa Pietsch Lajos VIII. o. t. 4. Ünnepi beszéd. Tartja Téglás Gábor igazgató. 5. Versenyszavaltat: a) Pietsch Béla VII. o. t.: „Pán halála“, Reviczky Gyulától; b) Hirsch Vilmos VIII. o. t.: „A magyar nyelv“, Ábrányi Emilől; c) Ungár Arnold VII. o. t.: „A lenyelek fehér asszonya“, Jókai Móról; d) Pietsch Lajos VIII. o. t.: „A holló“, Poe Edgártól. 6. Jelentés a versenyszavaltatról s az évközi pályázatok eredményéről. A verseny- és pályadíjak kiosztása. 7. Záró beszéd. Tartja Téglás Dezső VIII. o. t., ifjusági elnök. 8. Téli mese, Schneider C.-től. Előadja az ifjusági zenekar.

